

men tillige fordi man derved dog har nogen Sikkerhed for, at Udvandrere, som bebrages, have nogen Regres og kunne faae nogen Erstatning hos dem, der have gjort sig skyldige i Bebrageriet. Dersom man vilde give denne Næringsvei fri, vilde Følgen deraf blive en i største Udstrækning bryden Forlokkelse til Udvandring. Maa det i det Hele taget erkjendes, at der er visse Arter af Forretninger — Udvandringsevæsenet og maaskee tillige det tidligere Stillingsevæsen til Hæren høre til dem —, som i en ganske særlig Grad friste til Misligheder af en og anden Art, vil dette i en fortrinlig Grad komme til at gjælde den Art Forretninger, her er Tale om, naar man vilde lufte Døren op for den store Mængde af samvittighedsløse Personer, som vilde kaste sig over den og vilde med Benyttelsen af alle mulige Midler løkke en Mængde Mennesker i Ulykke. Seg anseer det for at være hensigtsmæssigt, at Staten gjør, hvad den kan, for at Udvandringen, naar den først engang finder Sted i større Maalestok, kan foregaae directe hellere end indirecte. Det vilde være en stor Fordeel for de nordiske Udvandrere, naar de, efter overhovedet at have bestemt sig til at forlade deres Fædreland, kunde blive befordrede directe fra danske Havne til det Sted, de have valgt til deres nye Opholdssted, istedetfor at sendes over Hamborg, Liverpool eller andre Steber. Men jeg kan nok forstaae, at Lovforlaget har i den Henseende maattet holde sig lidt tilbage; thi den directe Udvandring har endnu ikke kunnet antage saadanne Dimensioner her i Landet, at der har været Opfordring til praktisk at gribe ind, hvorimod den indirecte Udvandring over Hamborg og England desværre allerede er saa stor, at Noget i saa Henseende maa gjøres. Et æret Medlem har henviist til det eneste Forsøg, der i Danmark har været gjort paa en directe Udvandring, og han har gjort det paa en Maade, som ikke er retfærdig. Han har for det Første bebrejdet Regjeringen, at den har taget nogen Deel i dette Foretagende ved paa en Maade at understøtte det; jeg erindrer ikke nu nøjagtigt det Udtryk, der blev brugt, men det veed jeg, at Regjeringen blev sat i et Forhold til dette Foretagende, som om den havde protegeret det. Husker jeg

ikke feil, er Sagen nu imidlertid den, at Indenrigsministeriet har paa Ansøgning fra Foretagendets Ledere tilladt, at en af det udpeget Mand maatte følge med Udvandringsskibet paa vedkommende Selskabs Bekostning for at see, om Behandlingen ombord og ved Ankomsten var forsvarlig, og til dette Hverv blev, troer jeg, valgt Ritmester Sommer. Deri bestaaer, saavidt jeg veed, den hele Sanction eller Stadsfæstelse fra Regjeringens Side, og jeg tillader mig at troe, at det i det Hele taget ikke har været til Skade, at Indenrigsministeriet gjorde et saadant Skridt; thi gjennem den af Regjeringen udmeldte Mand har man faaet netop en Fremstilling af det Mislige og Uheldige, som knyttede sig til dette Foretagende. Men herved maa atter erindres, at det Mislige ved Foretagendet ingenlunde bestod deri, at Udvandrerne bleve slet behandlede ombord, at de ikke havde Luft, ikke Plads, ikke Kost nok ombord osv.; thi i den Henseende troer jeg tværtimod, det erkjendes, at Udvandrerne ombord paa „Dttawa“ havde Alt, hvad der kunde forlanges, og at ikke mange danske Udvandrere paa en saa tilfredsstillende Maade ere komne til deres nye Hjem som netop de, der udvandrede med dette Skib. Altsaa, forsaavidt er der ikke noget Misligt ved „Dttawa“-Sagen, og det ærede Medlem, som bragte „ansete kjøbenhavnske Blade“ i Forbindelse med denne Sag — det ærede Medlem bruger gjerne denne Betegnelse „ansete“ ligesom med et Slags tænkte Ansørfæstegn, saa at den i hans Mund faaer en Stræben henimod en mindre hæderlig Betydning —, gjorde ikke ganske rigtigt deri. Det Æneste, som de kjøbenhavnske Blade i Almindelighed have anbefalet, var Indretningen af Skibet „Dttawa“, der ogsaa senere har viist sig at være hensigtsmæssig og god, hvorimod det ikke er mig bekendt, at mere end eet ansæet kjøbenhavnsk Blad har i det Hele protegeret og antaget sig det Foretagende, som gik ud paa at etablere en directe Udvandringstrafik herfra. Dette ene Blad kan jo i saa Henseende være kommet til at gaae for vidt; det har vel da ladet sig bebaare, som saa mange Andre, Forretningsmænd og Capitalister, lode sig bebaare, af de listige Plattenflagere og Bebragere, der stode i Spidsen for det. Men det forekommer mig ikke ganske